

9 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΤΕΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).

Τροπάρια.

(Προηγούνται τοῦ Τρωδίου τρία. Καί ἔπονται):

Τῶν Ἁγίων.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζόμενοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδύομεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμὺς ὁ χειμῶν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα, δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν, καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βλέποντες ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυῶδη, ὡς πρὸς θάλασσαν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβεράν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα

9 ΜΑΡΤΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ
ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).

Τροπάρια.

(Προηγούνται τοῦ Τρωδίου. Καὶ ἀκολουθοῦν).

Τῶν Ἁγίων.

Ὑποφέροντας τὰ παρόντα γενναῖα, χαίροντας γιὰ τὰ ἐλπιζόμενα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἔλεγαν μεταξύ τους· Μήπως ξεντυνόμαστε τό ἱμάτιο; Ὁχι, ἀλλὰ ἀποθέτουμε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο. Ὁ χειμῶνας (τό κρύο) εἶναι δριμὺς (σκληρός), ἀλλὰ γλυκός ὁ Παράδεισος· Ὀδυνηρὴ ἢ παγωνιά, ἀλλὰ εὐχάριστη ἢ ἀπόλαυση. Μὴ λοξοδρομήσουμε λοιπόν, συστρατιῶτες· ἅς ὑπομείνουμε λίγο, γιὰ νὰ φορέσουμε τὰ στεφάνια τῆς νίκης ἀπὸ τό Χριστό τό Θεό, καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Ρίχνοντας ὅλα τὰ ροῦχα τους, προχωρώντας ἀτρόμητα πρὸς τὴ λίμνη ἔλεγαν μεταξύ τους οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· γιὰ χάρι τοῦ Παραδείσου, πού χάσαμε, ἅς μὴν κρατήσουμε σήμερα ροῦχα πού φθείρονται· ἐπειδὴ ντυθήκαμε ἐξ αἰτίας τοῦ φθοροποιοῦ διαβόλου, ἅς ξεντυθοῦμε τώρα πρὸς χάρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως· ἅς καταφρονήσουμε τό κρύο πού διαλύεται, καὶ ἅς μισήσουμε τό σαρκικό φρόνημα, γιὰ νὰ φορέσουμε τὰ στεφάνια τῆς νίκης ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Βλέποντας τὰ βάσανα ὡς ἀπολαύσεις, τρέχοντας πρὸς τὴν κρύα λίμνη, σάν νὰ πηγαιναν σέ ζεστασιά, ἔλεγαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ φοβηθοῦμε τὴ χειμερινὴ ἐποχὴ, γιὰ

χορευή αιώνια· ἡ δὲ χειρὸς ῥυεῖται, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... τῶν Ἁγίων.

Τὴν λίμνην παράδεισον, καὶ τὸ κρῦος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί, οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως καὶ σκότους· διό σου δέομαι, Πανάμωμε, τῆς δυναστείας σου ρῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἔνδυσον γυμνώπτοντα καὶ σῶσόν με.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11)

Ἐκτενής κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Τὰ ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου.

Δόξα ...

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυῖδ ἐν ψαλμοῖς· διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

νά ἀποφύγουμε τὴ φοβερὴ «γέννα τοῦ πυρός» (τὴν κόλαση)· ἅς καεῖ τὸ πόδι ἀπὸ τὴν παγωνιά, γιὰ νά χορευεῖ αἰώνια στὸν Παράδεισο· καὶ τὸ χέρι ἅς χυθεῖ, γιὰ νά ὑψώνεται ἱκετευτικά πρὸς τὸν Κύριο· Καὶ ἅς μὴ λυπηθοῦμε τὴ θνητὴ φύση μας· ἅς διαλέξουμε τὸ θάνατο, γιὰ νά φορέσουμε τὰ στεφάνια τῆς νίκης ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν μας.

Δόξα ... Τῶν Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρες δέχθηκαν (ἐθεώρησαν) τὴν λίμνη ὡς παράδεισο, καὶ τὸ κρῦο ὡς καύσωνα, Χριστέ Θεέ μας· δέν τρόμαξαν τὸν λογισμό τους οἱ ἀπειλές τῶν τυράννων, δέν δείλιασαν οἱ γενναῖοι τίς ἐπιθέσεις τῶν βασάνων, κατέχοντας ὡς θεϊκὸ ὄπλο τὸν Σταυρό· διότι μὲ τὴ δική του δύναμη ἔτρεψαν σὲ φυγὴ τὸν ἐχθρό ὡς δυνατοί· γι' αὐτὸ πῆραν καὶ τὸ στεφάνι τῆς θείας χάριτος.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀφοῦ αἰχμαλωτίσθηκα ἀπὸ ἔργα πονηρά, μαύρισα (μουντζούρωσα) ὅλη τὴν ὠραιότητα τοῦ Βαπτίσματος μὲ τὴ θέλησή μου ὁ πανάθλιος καὶ ἔχω ντυθεῖ στολισμὸ καταδίκης καὶ σκότους· γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ, Παναμόλυνη, μὲ τὴν ἐξουσία σου διάλυσε τὰ σύννεφα τῶν παθῶν μου, καὶ μὲ τὴ χλαῖνη τῆς ἀφθαρσίας ντύσε με ἐμένα τὸν γυμνὸ καὶ σῶσε με.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11)

Ἐκτενής κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Ἕμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τό λόγον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι. Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ἦ:

Τροπάρια.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μέτ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμόν, διαπύρῳ ζῆλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρῳσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τό ἀργύριον.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ Ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονάτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς Ἅγιος καὶ θεόλεκτον σύστημα, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γλώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος.

Τροπάρια.

Τὰ ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου.

Δόξα ...

Προφητικά φώναζε ὁ Δαυῖδ στοὺς ψαλμούς· περάσαμε μέσα ἀπὸ φωτιά καὶ νερό καὶ μᾶς ἔβγαλες σέ τόπο ἀναπαύσεως. Ἔσεῖς ὅμως, Μάρτυρες Χριστοῦ, μέ τά ἴδια τά ἔργα ἐκπληρώνοντας τὸν παραπάνω λόγο περάσατε ἀπὸ φωτιά καὶ νερό κι ἐμπήκατε στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν· γι' αὐτό πρεσβεύσατε ἔσεῖς οἱ σαράντα Ἀθλητές, νά δωρηθεῖ σ' ἐμᾶς τό μέγα ἔλεος.

Καί νῦν...

Ὅλη τὴν ἐλπίδα μου τὴν ἀναθέτω σ' ἐσένα. Μητέρα τοῦ Θεοῦ· φύλαξέ με κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου.

Ἦ:

Τροπάρια.

Ἐλᾶτε, ἀδελφοί, νά ἀνυμνήσουμε μέ ἐγκώμια τὴ μαρτυρικὴ φάλαγγα, ἡ ὁποία κήκε ἀπὸ τό κρύο καὶ ἔκαψε τό κρύο τῆς πλάνης μέ πυρῳμένο ζῆλο, τὸν γενναιότατο στρατό, τό ἱερώτατο σύνταγμα, καὶ τὴ συμμαχία τὴν ἀδιάσπαστη καὶ ἀνίκητη, τοὺς φρουροὺς καὶ φύλακες τῆς πίστεως, τοὺς Σαράντα Μάρτυρες, τὴ θεϊκὴ συντροφιά· τοὺς πρεσβευτὲς τῆς Ἐκκλησίας, πού ἱκετεύουν δυνατὰ τό Χριστό, νά στείλει κάτω στίς ψυχές μας εἰρήνη καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μᾶς δοκίμασες, Θεέ μας, μᾶς πέρασες ἀπὸ τὴ φωτιά, ὅπως περνᾷ (πυρώνεται) ὁ ἄργυρος (τό ἀσήμι).

Χαῖρε συγκέντρωση δυνατὴ, καὶ παράταξη ἱερὴ καὶ νικητρία, οἱ Πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶτες του

Στίχ. Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος, καί ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διά πυρός καί κρυμοῦ, καί ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καί τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων.

Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καί πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν λέγοντες. Χαίρετε ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε, Μελίτων, Ἡράκλειε, Σμάραγδε καί Δόμνε, Εὐνοϊκὲ Οὐάλη καί Βιβιανέ, Κλαύδιε καί Πρίσκει. Χαίρετε Θεόδουλε Εὐτύχιε καί Ἰωάννη, Ξανθία Ἡλιανὲ Σισίνιε, Κυρίων Ἀγγία, Αἰτίε καί Φλάβιε. Χαίρετε Ακάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε, Ἀλέξανδρε, Ἡλία καί Καύδιδε, Θεόφιλε Δομετιανέ καί Θεῖε Γάιε Γοργόνιε. Χαίρετε Εὐτυχές καί Ἀθανάσιε, Κύριλλε καί Σαρκεδῶν, Νικόλαε καί Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανέ, Χουδίων καί Ἀγλαίε. Ὡς ἔχοντες παρησῖαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα

Χριστοῦ, οἱ στερεοὶ ὀπλίτες καί ἀνίκητοι, οἱ ἰσχυρότατοι στό νοῦ καί ἀνδρειότατοι στήν ψυχή, πράγματι θεϊκοὶ καί πολυπόθητοι στό Θεό· ὁμάδα ἅγια, καί συγκέντρωση θεοσύνακτη· Σαράντα Μάρτυρες, οἱ ἴσοι στήν ἄθληση, ἴσοι στή γνώμη, πού δεχθήκατε ἴσα καί τὰ στεφάνια, παρακαλεῖτε τὸ Χριστό, νά δοθεῖ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Περάσαμε μέσα ἀπὸ φωτιά καί νερό, καί μᾶς ἔβγαλες (μᾶς ὁδήγησες) σέ κατάσταση ἀναπαύσεως.

Χαῖρε νικηφόρο πλῆθος, πού ἀρίστευες ἀνδρεῖα στοὺς πολέμους, ἀστέρια τὰ ὁποῖα περάσατε μέσα ἀπὸ φωτιά καί ψῦχος, καί διαλύσατε τὴν παγωνιά τῶν νερῶν, οἱ ὁποῖοι ὑψώσατε τὴ γῆ στόν οὐρανὸ καί φωτίσατε τὰ πάντα· Ἔσεῖς πού τώρα θερμαίνεσθε στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ, πού χορεύετε μαζί μέ τὰ στρατεύματα τῶν Ἀγγέλων· Σαράντα Μάρτυρες, τὰ ἄνθη πού ἀποπνέετε τὴν εὐωδιά τῆς πνευματικῆς μεταδόσεως (διανομῆς), παρακαλεῖτε τὸ Χριστό, νά δοθεῖ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Τῶν Ἁγίων.

Μέ ὕμνους ἀσμάτων ἅς ἐγκωμιάσουμε, πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους Σαράντα Μάρτυρες, καί ἅς φωνάξουμε πρὸς αὐτοὺς μελωδικά λέγοντας. Χαίρετε ἀθλοφόροι (ἀγωνιστές) τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε, Μελίτωνα, Ἡράκλειε, Σμάραγδε καί Δόμνε, Εὐνοϊκὲ, Οὐάλη καί Βιβιανέ, Κλαύδιε καί Πρίσκει. Χαίρετε, Θεόδουλε, Εὐτύχιε καί Ἰωάννη, Ξανθία, Ἡλιανέ, Σισίνιε, Κυρίωνα, Ἀγγία, Αἰτίε καί Φλάβιε. Χαίρετε, Ακάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε, Ἀλέξανδρε, Ἡλία καί

τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δεσποίνα, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτικά.

Τῶν Ἁγίων.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἔσαρκούτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικῆσαντι ἐν σοί. Δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. Δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).

9 ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΝΗΜΗΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΤΕΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΟΡΘΡΟΣ (ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ)

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31).

Καθίσματα.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι, καταλαμπρύνετε ἀεὶ, καὶ τοὺς πιστοὺς καταγαύζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Καύδιδε, Θεόφιλε, Δομετιανέ καὶ θεῖε Γάϊε καὶ Γοργόνιε. Χαίρετε, Εὐτυχὴ καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶνα, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτήμονα, Σεβηριανέ, Χουδίωνα καὶ Ἀγλαΐε. Ἐπειδὴ ἔχετε θάρρος πρὸς τὸ Χριστὸ τὸ Θεό μας, Μάρτυρες πανένδοξοι, σ' αὐτὸν διαρκῶς πρεσβεύετε, νά σωθοῦν, αὐτοὶ πού ἐκτελοῦν μέ πίστη τὴν πανσέβαστη μνήμη σας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, Ἐσὺ εἶσαι ἡ ἀληθινὴ κληματαριά πού βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς. Ἐσένα ἱκετεύομε· πρέσβευε, Δέσποίνα (Κυρία), μαζί μέ τοὺς Ἀθλοφόρους καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16).

Ἀπολυτικά.

Τῶν Ἁγίων.

Τοὺς πόνους τῶν Ἁγίων πού ἔπαθαν γιὰ σένα, δέξου τους ὡς ἱκεσία, Κύριε, καὶ θεράπευσε σέ παρακαλοῦμε, ὅλους τοὺς δικούς μας πόνους φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μόλις ὁ Γαβριὴλ σοῦ ἀνήγγειλε τὸ χαῖρε, Παρθένε, μαζί μέ τῇ φωνῇ ἔπαιρνε σάρκα ὁ Κύριος τῶν ὅλων, μέσα σ' ἐσένα τὴν ἀγία κιβωτό, ὅπως εἶπε ὁ δίκαιος Δαυῖδ. Ἀναδείχθηκες πλατύτερη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς κρατώντας στά σπλάχνα σου τὸν Δημιουργό σου. Δόξα σ' αὐτὸν πού κατοίκησε μέσα σου. Δόξα σ' αὐτὸν πού προῆλθε ἀπὸ σένα. Δόξα σ' αὐτὸν πού μᾶς ἐλευθέρωσε, μέ τὴ γέννησή του

<p>Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐν τῇ σκέπη πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.</p> <p>Ἄνδρειστάτῳ λογισμῶ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ ἄθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος διήλθετε, καὶ διεβιάσθητε, σωτηρίας πρὸς πλάτος, κληρὸν κομισάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἣ ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.</p> <p>Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι: Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.</p> <p>Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ἢ θεόστεπτος αὐτὴ καὶ θεοσύλλεικος, τῶν Τεσσαράκοντα πληθῆς, ἀνευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.</p> <p>Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα, Ἄγνη, καταπράϊνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.</p> <p>Ἀναβαθμοί.</p>		<p>ἀπό σένα.</p> <p>Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>9 ΜΑΡΤΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΡΘΡΟΣ (ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ) Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίς 17-31). Καθίσματα.</p> <p>Τό σεβάσμιο οὐρανό τῆς Ἐκκλησίας, ὡς πολύ μεγάλα ἀστέρια, τὸν κάνετε πάντοτε λαμπρό, καὶ φωτίζετε ἅπλετα τοὺς πιστοὺς, θεϊκοὶ Σαράντα Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ.</p> <p>Δόξα .... Καί νῦν ... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἄφοῦ δεχθεῖς τὴ δέηση ἀπό μᾶς, πού προσφεύγουμε στή σκέπη σου, ἄγνη Παρθένε, μὴ παύεις νά πρεσβεύεις στό Υἱό σου, νά σωθοῦμε ἐμεῖς οἱ δοῦλοι σου.</p> <p>Ἄφοῦ περάσατε μέ ἀνδρειότατο λογισμό τό μαρτύριο, ἀξιοθαύμαστοι ἄθλοφόροι, περάσατε μέσα ἀπό φωτιά καὶ νερό, καὶ ὁδηγηθήκατε στό πλάτος (στήν εὐρυχωρία) τῆς σωτηρίας, παίρνοντας ὡς κληρὸ (κληρονομία) τὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, στήν ὁποία κάνετε τίς δεήσεις γιά χάρη μας, σοφοὶ Σαράντα Μάρτυρες.</p> <p>Δόξα ... Καί νῦν ... Θεοτοκίον.</p> <p>Γιά νά σέ ἀνυμνοῦμε εὐχαρίστως ἀπό τὴν καρδιά μας, καὶ νά σέ παρακαλοῦμε μέ ἐπιμονή, Θεοτόκε, δώρισε τὴ δική σου εὐσπλαχνία στοὺς δούλους σου, οἱ ὁποῖοι κράζουν καὶ λένε· Παναγία Παρθένε, πρόφθασε καὶ λύτρωσέ</p>
---	--	--

<p>Τό Α'. Αντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 11). Προκείμενον. Διήλθομεν δια πυρός και ὕδατος και ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Κατά Λουκᾶν (ΚΑ'. 12-19). (10 Φεβρουαρίου. Σελίς 367-8). ὉΝ'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Πεντηκοστάριον. Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυῖδ ἐν ψαλμοῖς. Διήλθομεν διὰ πυρός και ὕδατος, και ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν, ὕμεις δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε δια πυρός τε και ὕδατος, και εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ προσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. «Σῶσον ὁ Θεός...». Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. Ὡδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 145-146). Τῶν Ἁγίων. Θεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων, ὅτι δεδόξασται. Ἐπὶ τῆς γῆς, ἄπασαν ἀπαρηνησάμενοι προσηγορίαν</p>		<p>μας ἀπὸ ἐχθροῦς ἀοράτους και ὄρατοῦς και ἀπὸ κάθε ἀπειλή· διότι ἐσύ εἶσαι ἡ βοήθειά μας. Τό στολίδι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, αὐτό τό πλῆθος τῶν Σαράντα τό στεφανωμένο και συγκεντρωμένο ἀπὸ τόν Θεό, ἃς ἐγκωμιάζεται τώρα· διότι, ἀφοῦ δοκιμάσθησαν οἱ σοφοί, ἀπὸ τό κρῦο και τὴ φωτιά, ἀναδείχθησαν στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῶν πάντων, και πρε- σβεύουν, γιά νά σωθοῦμε ἐμεῖς. Δόξα ... Καί νῦν ... Θεοτοκίο. Δεῖξε τὴ γρηγορη σκέπη και τὴ βοήθεια και τό ἔλεός σου σ' ἐμένα τό δοῦλο σου, και καταπράννε τά κύματα τῶν ἀνώφελων λογισμῶν, και ἀνάστησε (ἀνασήκωσε), Θεοτόκε, τὴν ψυχὴ μου πού ἔπεσε· διότι γνωρίζω, Παρθέ- νε, ὅτι δύνασαι νά κάνεις, ὅσα και θέλεις. Ἀναβαθμοί. Τό Α'. Αντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίδα 11). Προκείμενο. Περάσαμε μέσα ἀπὸ φωτιά και νερό, και μᾶς ἔβγαλες σέ ἀνάπαυση. Στίχ. Μᾶς πύρωσες, ὅπως πυρώνεται ὁ ἄργυρος (τό ἀσήμι). Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Κατά Λουκᾶν (ΚΑ'. 12-19). (10 Φεβρουαρίου. Σελίδα 367-8). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Πεντηκοστάριο.</p>
--	--	---

εΐλοντο οί Τεσσαράκοντα, τήν Χριστώνυμον κλήσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καί κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολήν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξεπιτεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὡδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 146-7).

Τῶν Ἁγίων.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ωραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκκληρώσαντο.

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσπαπόντων ἀπεκρούσαντο.

Ἐλάλει κατὰ σοῦ τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θεοῦ ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38).

Καθίσματα.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν

Προφητικά φώναζε ὁ Δαυΐδ στοὺς ψαλμούς. Περάσαμε μέσα ἀπὸ φωτιά καὶ νερό καὶ μᾶς ἔβγαλες σέ τόπο ἀναπαύσεως· ἐσεῖς ὅμως, Μάρτυρες Χριστοῦ, μέ τά ἴδια τά ἔργα ἐκπληρώνοντας τὸν παραπάνω λόγο περάσατε ἀπὸ φωτιά καὶ νερό καὶ μπήκατε στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Γι' αὐτὸ πρεσβεύσατε ἐσεῖς οἱ σαράντα Ἀθλητές, νά δωρηθεῖ σ' ἐμᾶς τό μέγα ἔλεος.

«Σῶσον ὁ Θεός...».

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37).

Κανόνες.

Ὡδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 145-146).

Τῶν Ἁγίων.

Ἦμῶν τῆ φάλαγγα τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, ποὺ στεφανώθηκε ἀπὸ τό Θεό, μέ θεόπνευστους ὕμνους, πανηγυρίζοντας χαρούμενα τὴν ἐτήσια μνήμη τῶν Ἁγίων Σαράντα, διότι εἶναι δοξασμένη.

Ἀφοῦ ἀπαρνήθηκαν κάθε ὀνομασία ἐπάνω στή γῆ, οἱ Ἅγιοι Σαράντα, προτίμησαν τό ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ, μέ τό ὁποῖο τώρα ζοῦν στοὺς οὐρανοῦς.

Ἐσεῖς οἱ ὁποῖοι γιά τό Χριστό μισήσατε τό σαρκικό καί κοσμικό φρόνημα, ξεντυθήκατε βέβαια τὸν παλαιό ἄνθρωπο μαζί μέ τό πρόσκαιρο ἔνδυμα, ντυθήκατε ὅμως μέ στολή ἀφθαρσίας.

Θεοτοκίον.

Ποίος μπορεῖ νά διηγηθεῖ ἐπάξια τὴν ὑπερφυσική γέννησή σου; Διότι γέννησες Θεό μέ σῶμα, Παναγία, ὁ ὁποῖος φάνηκε γιά μᾶς Σωτήρας ὄλων μας.

καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, γενναίως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίπτω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάραρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὸν ἄπνικον σκάληκα· Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται! Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενου, καὶ προστάτις θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 149).

Τῶν Ἁγίων.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθηταὶ τὴν πρόξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες, ἀθεώτατοι.

Ἡκονημένα ξίφει τε, θῆρας καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς Ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται ἐπανετείνοντο.

Φοβερόν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθηταὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης, τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοοῦμεθα.

Ἀπαστράπτοντες Ἐνδοξοὶ, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγία, πρὸς ἀκτίνα θεῖαν με ὀδηγήσατε.

Ωιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. Σελίδα 146-7).

Τῶν Ἁγίων.

Ἄφοῦ ἀδιαφόρησαν γιὰ τὸ στρατιωτικὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν ζωὴ καὶ τὴν ὠραιότητα τῶν σωμάτων καὶ τὴν εὐτυχία οἱ Ἅγιοι Σαράντα, μὲ δόξα πήραν ὡς κληρονομία τὸν Χριστό, ἀντὶ ὅλων αὐτῶν.

Λιθοβολούμενοι ἀλύπητα οἱ Ἅγιοι Σαράντα κατὰ διαταγὴν τῶν τυράννων, ἀπέκρουσαν τὰ χτυπήματα μὲ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος σὲ βάρος αὐτῶν πού ἔδιναν τὴ διαταγή.

Ἐλεγε βλασφημίες ἐναντίον σου τοῦ Κτίστου ὁ διάβολος μὲ τὰ χεῖλη τῶν τυράννων· ἀλλὰ τὸ στόμα του τὸ ἀντίθετο μὲ τὸ Θεό συντρίβεται μὲ τούς λίθους πού ἔπεφταν κατὰ τῶν Μαρτύρων.

Θεοτοκίον.

Ἐπειδὴ ὑπῆρξες τὸ χρυσὸ θυμιατήρι τοῦ θεϊκοῦ ἄνθρακα, ἀνύμφευτη, εὐωδίασε τὴ δυσωδία (τὴ βρωμιά) τῆς καρδιάς μου, μόνη παντοτεινὴ Παρθένε.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίδα 37-38).

Καθίσματα.

Ἄφοῦ στρατευθήκατε ἀπὸ τὸ Χριστό μὲ τὸ μαρτύριο, ἀφοῦ νικήσατε τὸν ἐχθρό μὲ τὴν ἄθληση, ξεπληρώσατε μὲ ἔργα τὰ λόγια τοῦ Προφήτη· διότι περάσατε γενναῖα μέσα ἀπὸ φωτιά καὶ νερό, βρίσκοντας ἀνάπαυση στὴν αἰώνια ζωὴ· Γι' αὐτὸ καὶ ἀφοῦ λάβατε στεφάνια ἀπὸ τὸν οὐρανό, εὐφραίνεσθε μαζί μὲ τὰ πλήθη τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἀθλοφόροι πανένδοξοι, πρεσβεύσατε στὸν Χριστό τὸν Θεό, νὰ δωρίσει συγχώρηση τῶν πταισμάτων, σ' αὐτούς

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως
συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 150-151).

Τῶν Ἁγίων.

Λύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθηταὶ αἰθριοί,
ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέντες,
ἀνέμελτον ὕμνον, Θεῷ χαριστήριον.

Ἀγαλλιῶμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυρες,
τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι
τῶν θείων στεφάνων νευρούμενοι.

Γέλωσ προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χριστοῦ
Μάρτυσιν, ἀποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς ὕδασιν
ὄφρις, τὴν ὀλεθροτόκον ἰσχὺν γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν
κράζομεν. Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν,
χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ωδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 151-152).

Τῶν Ἁγίων.

Γεγηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἤρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος
Ἰούδαν τὸν δέλαιον, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ἄνθρωπον, τῆς
τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Ἀναιδῆς ὢν δικαίως φρουάττεται, οἷα γὰρ Ληστῆ, καὶ
Ματθία τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ τύραννος, τοῦ
φρουροῦντος τῇ κλήσει σπαράττεται.

πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σας.

Θεοτοκίον.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίση καὶ δειλιάζω, τρέμω τὴ φοβερὴ
δίκη, φρίττω τὴ δικαστικὴ ἀπόφαση, καὶ φοβοῦμαι τὴν κό-
λαση, τὴν ὀδύνη (τὸν πόνο) τῆς φωτιᾶς, τὸ σκοτάδι, τὸν
τάρταρο (τὸν ἄδη), τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν, τὰ ἀκοίμητα
σκουλήκια. Ἀλλοίμονο! τί νὰ κάνω, ὅταν θά στήνονται
θρόνοι, καὶ θά ἀνοίγονται βιβλία, καὶ θά ἐλέγχονται οἱ
πράξεις, καὶ θά φανερώνονται τὰ κρυφά! Τότε, Κυρία, γί-
νε βοήθειά μου καὶ θερμότητα προστασία. Διότι ἐσένα ἔχω
ἐλπίδα ὁ ἀχρεῖος (ὁ ἄχρηστος) δούλος σου.

Ωιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 149).

Τῶν Ἁγίων.

Εἶσθε παράφρονες, ἀθεώτατοι, ἔλεγαν οἱ Ἀθητές,
γιατί προτείνετε τὴν δωρεά, πού προξενεῖ τὴν τιμωρία.

Οἱ διῶκτες τοῦ Χριστοῦ προέβαλλαν στοὺς Ἁγίους
ἀκονισμένα ξίφη καὶ θηρία καὶ φωτιά, καὶ σταυρό.

Εἶναι φοβερὴ γιὰ μᾶς ἡ φωτιά τῆς κολάσεως, ἔλεγαν
οἱ Ἀθητές· τὴν τωρινὴ ὅμως, ἐπειδὴ εἶναι ὑπόδουλη ??ο-
πως ἐμεῖς, δέν τὴ φοβοῦμαστε.

Ἀστράφτοντας, Ἐνδοξοί, μέ τὴν πνευματικὴ φωταγω-
γία τοῦ Χριστοῦ, ὀδηγήστε με πρὸς τίς ἀκτῖνες τοῦ θεϊκοῦ
φωτός.

Θεοτοκίον.

Σέ παρακαλοῦμε, Ἀγνή, ἐσένα πού συνέλαβες τὸν Θεό
χωρὶς ἄνδρα, νὰ πρεσβεύεις πάντοτε γιὰ μᾶς τοὺς δούλους

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὅς τις τῶν ζώων ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρος Παρθένε ἐκήσας, καὶ διαιωρίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

ὉΟἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτω ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέριον, τῷ τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' ἀγγέλων δοξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάσῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, προσπίπτω ὁ ἀνάξιος προσάγων μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμῆσαι καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔδειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

σου.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 150-151).

Τῶν Ἁγίων.

Ἀπὸ τὴν παράφρονη λύσσα τῶν διωκτῶν καταδικασμένοι οἱ Ἅγιοι, νά διανυκτερεύσουν ὑπαίθρια στό κρῦο, ἔψαλλαν εὐχαριστήριο ὕμνο στό Θεό.

Μέ ἀγαλλίαση οἱ Σαράντα Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, ὑπέμειναν τὴν ὀδυνηρὴ παγωνιά μένοντες στή λίμνη, τωνώμενοι ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῶν θεϊκῶν στεφάνων.

Γελοῖος προβάλλει μπροστά στοὺς Σαράντα Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ ὁ διάβολος, πού φώλιαζε προηγουμένως στά νερά καὶ πνίγηκε σ' αὐτά· διότι τοῦ ἀφαιρέθηκε ἡ δύναμη, πού γεννοῦσε (ἔφερνε) τὸν ὄλεθρο.

Θεοτοκίον.

Σ' ἐσένα πού γέννησες τὸν Χριστό, τὸν Δημιουργό τοῦ παντός κράζουμε. Χαῖρε, Ἁγνή· χαῖρε ἐσύ πού ἀνέτειλες γιά μᾶς τό φῶς· χαῖρε ἐσύ πού χώρεσες τὸν ἀχώρητο Θεό.

Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 151-152).

Τῶν Ἁγίων.

Χαρούμενος ὁ ἀρχηγός τῆς κακίας ἄρπαξε ὅπως ἀπὸ τοὺς Σαράντα Μάρτυρες, αὐτὸν πού ἀποχώρησε ἀπ' αὐτοῦς, ὅπως τὸν ἄθλιο Ἰούδα ἀπὸ τοὺς δώδεκα, καὶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Παράδεισο.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀναιδής (αὐθάδης) δικαιολογημένα λυσοῦ ἀπὸ τό κακό του, διότι, ὅπως προηγουμένως μέ τό Ληστή καὶ τὸν Μαθθία, ἔτσι καὶ τώρα ὁ τύραννος (ὁ διάβολος) αἰσθάνεται σπαραγμὸ μέ τὴν κλήση (πρόσκληση

<p>Συναξάριον. Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων. Στίχοι. Πληροῦμεν ὑστέρημα σου, Σῶτερ, πάθους, Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.</p> <p>Ἀμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60). Ὡδή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 154-155). Τῶν Ἁγίων. Ἐξέστη ὄρων, τοὺς στεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Λουτρῶ προσδραμῶν, ψυχοφθόρω θανατοῦται ὁ φιλόζωος, ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ ἄριστος, τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν λουτρῶ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡσπερ τις κηρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστέ, ἀνεμέλπετο. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων</p>		<p>στοὺς Μάρτυρες) τοῦ φρουροῦ. Σκέπτεται τὰ μάτια καὶ εἶναι ἀξιοθρήνητος ἐκεῖνος πού ἀστόχησε καὶ ἔχασε καὶ τίς δύο ζωές· διότι μέ φωτιά διαλύθηκε, καὶ σέ φωτιά ἄσβεστη ἐπῆγε. Θεοτοκίο. Χωρὶς πείρα ἀνδρός, Παρθένε, γέννησες, καὶ μένεις αἰώνια Παρθένος, προβάλλοντας τὰ σύμβολα τῆς ἀληθινῆς Θεότητος τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου. Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιο. Ἀφοῦ ἐγκαταλείψατε κάθε στρατιά τοῦ κόσμου, προσκολληθήκατε στὸν Κύριο οἱ Σαράντα Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ· διότι ἀφοῦ περάσατε μέσα ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τὸ νερό, Μακάριοι, ἐπάξια λάβατε δόξα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ πλήθος στεφάνων. Οἶκος. Πέφτω μπροστά σ' Ἐσένα πού εἶσαι ἀνεβασμένος ἐπάνω σέ θρόνο ἀβάσταχτο (λόγω τοῦ μεγαλείου του), σ' Ἐσένα πού τέντωσες τὸν οὐρανὸ ὡς δέρμα σκηνῆς, ὁ ὁποῖος στερέωσες τὴ γῆ καὶ συγκέντρωσες τὰ νερά στίς περιοχές τους, ὁ ὁποῖος ἔκανες νά ὑπάρχουν τὰ πάντα ἀπὸ τό μηδέν, καὶ χορηγεῖς σέ ὅλα πνοή καὶ ζωή, ὁ ὁποῖος δέχεσαι τὸν ὕμνο τῶν Ἀγγέλων, καὶ δοξάζεσαι ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, καὶ προσκυνεῖσαι ἀπὸ ὅλους, (σ' Ἐσένα) στό Χριστό τὸν Παντοκράτορα, τὸν Πλάστη καὶ Θεό μας, ἐγὼ ὁ ἀνάξιος προσπέφτω ταπεινά προσφέροντας τὴ δέησή μου, ζητώντας νά μπορέσω κι ἐγὼ μέ εὐσέβεια, νά ὑμνήσω τοὺς Ἁγίους, τοὺς ὁποῖους ὁ ἴδιος ἀνέδειξες νικητές, ἀφοῦ δώρι-</p>
--	--	---

<p>ἡμῶν. Ὡς λίαν φαιδρά, εὐπρεπῆς τε τοῦ Σταυροῦ Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον. Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἀγνή, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων ὑποστάσεων. Ὡδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 155-156). Τῶν Ἁγίων. Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἄπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἡσχύνθη· οἱ Τεσσαράκοντα γὰρ ἀπαύστως. Ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀνηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ῥωμαλέοτητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη. Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρομάς, ὧ υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐβόα. Οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ</p>		<p>σεσ σ' αὐτούς δόξα ἀπὸ τούς οὐρανούς καὶ πλήθος στεφάνων. Συναξάριο. Κατὰ τὴν ἐνάτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Σαράντα Μαρτύρων, οἱ ὅποιοι μαρτύρησαν στήν πόλη Σεβάστεια. Στίχοι. Ἀναπληρώνουμε τό ὑπόλοιπο τοῦ δικοῦ σου πάθους, ἐμεῖς οἱ Σαράντα, πού μᾶς συνέτριψαν τά κόκκαλα. Κατὰ τὴν ἐνάτη συντρίφθηκαν τά κόκκαλα τῶν Σαράντα ἀνδρῶν. Μέ τίς ἅγιες πρεσβείες αὐτῶν, Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν. Καταβασίεις. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 58-60). Ὡδὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 154-155). Τῶν Ἁγίων. Ἐμεινε κατάπληκτος βλέποντας τά στεφάνια ὁ φρουρός τῶν Σαράντα Μαρτύρων, καὶ ἀφοῦ παραμέρισε τὴν ἀγάπη γιὰ τὴ ζωὴ, ἀναπτερώθηκε ἀπὸ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴ δόξα σου πού ἐμφανίσθηκε, καὶ μαζί μέ τούς Μάρτυρες ἔψαλλε. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Ἀφοῦ κατέφυγε στό ψυχοφθόρο λουτρό, πέθανε ὁ φιλόζωος (ὁ ἕνας ἀπὸ τούς Σαράντα πού λιποψύχησε)· καί ὁ φιλόχριστος (ὁ φρουρός πού πῆρε τὴ θέση του), ἀφοῦ ἔγινε ἄριστος ἄρπαγας αὐτῶν πού ἐμφανίσθηκαν, σάν μέσα σέ λουτρό ἀφθαρσίας, ἔψαλλε μαζί μέ τούς Μάρτυρες. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Ἀφοῦ ἀνάφθηκε πνευματικὴ φωτιά στό νοῦ τῶν Σα-</p>
--	--	--

ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίους ἐν τρισίν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες, ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τους αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ Θεοκυήτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολάς, ταχέως κατάπαυσον Δέσποινα, ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Τιμιωτέρα. . (Συλλειτουργ. Σελ. 39-40).

Ὡδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157-158).

Τῶν Ἁγίων.

Ὑπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμόν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ὅσῳ, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθηταί, οἱ τεσσαράκοντα. Δέσποτα πανοθενεῖ τροπαιοῦχῳ, τῇ σῇ στεφανωθεῖμιν χειρὶ, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπας, δριμύς ὄν ὑπεμείνατε κρυμόν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραάμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ

ράντα, καιγόταν ἢ πολυμήχανη (ἐφευρετική) παραφροσύνη τῶν ἀσεβῶν, λιώνοντας καθὼς κάποιον κερὶ, καὶ σ' ἐσένα, Χριστέ, ἀναπέμπονταν ὕμνος. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.

Πόσο χαρωπὴ καὶ ὠραία, Χριστέ, εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ, ἢ ὁποῖα ἐπλεκε στεφάνια στοὺς Σαράντα Μάρτυρες μὲ δύο ἀντίθετα πράγματα· διότι ἀφοῦ πέρασαν ἀπό φωτιά καὶ νερό εὐρισκόμενοι μέσα στὴν ἀφθαρσία κραυγάζουν. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας.

Θεοτοκίον.

Ἐσένα ἔβλεπε προκαταβολικά, Ἀγνή, ὁ Μωυσῆς στὸ ὄρος Σινᾶ, ὡς φλεγόμενη βᾶτο, ἢ ὁποῖα κράτησες χωρὶς νά καεῖς τὴν ἀβάσταχτη λάμψη τῆς ἀνέκφραστης θείας οὐσίας, πού ἐνώθηκε μὲ τὴν ὑλικότητα μιᾶς σάρκα (ἐνός προσώπου) τῶν δύο Ἁγίων φύσεων (θεϊκῆς καὶ ἀνθρώπινης).

Ὡδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 155-156).

Τῶν Ἁγίων.

Ὁ ἐχθρός, ἀφοῦ μὲ μανία παρακίνησε (χρησιμοποίησε) κατὰ τῶν Ἀθητῶν ὅλη τὴν κτίση (τά κτίσματα), μὲ ὅλα ντροπιᾶσθηκε· διότι οἱ Σαράντα ἀκατάπαυστα κραυγάζουν. Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψώνετε τὸ Χριστό στοὺς αἰῶνες.

Ἐπειδὴ γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ συνέτριψαν ἀλύπητα τὰ μέλη τοῦ σώματός σας, καὶ προσφερθήκατε στὸν Θεό ὡς ὀλοκληρωτικὴ ἁγία θυσία, ἀγάλλεσθε, Μάρτυρες, μαζί μὲ τὰ πλήθη τῶν Ἀγγέλων ὑμνώντας τὸν Χριστό στοὺς αἰῶνες.

Μὲ τὴ δύναμη τοῦ νοῦ (τῆς ψυχῆς), ἀφοῦ πῆρε στοὺς

Τριάδι, παρεστῶτες, Ἀθηταί, νῦν δωρηθῆναι
προσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας
τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες
τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε
τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ, χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν,
χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιήλ, χαῖρε
Μήτηρ Παρθένε, χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα,
τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς
ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετραδος, ἄσμασι θείοις
ὕμνεισθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων
Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ ἀνάκλησις,
χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου, χαῖρε
σεμνὴ μητρόθεε, χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ
πίλη, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τῆς Εὐας ἡ λύσις.

Αἶνοι. Στίχοι.

Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).

Τροπάρια.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μέτ' ἐγκωμίων
ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρούει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν
τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν,
στρατὸν γενναιότατον, ἰερώτατον σύνταγμα,

ἄμους τῆς αὐτὸν πού γέννησε, ἡ μητέρα πού ἀγαποῦσε τὸ
Θεό, ὡς καρπὸ τῆς εὐσεβείας, τὸν προσφέρει Μάρτυρα μα-
ζί μὲ Μάρτυρες, μιμούμενη τῆ θυσία τοῦ Ἀβραάμ.

Ἡ μητέρα, πού ἀγαποῦσε τὸ Χριστό, ἔλεγε στό παιδί
τῆς πού ἀγαποῦσε τὸ Χριστό. Παιδί μου, ἀκολούθησε τὴν
πορεία. Δέν ὑποφέρω (δέν ἀντέχω) νά ἐμφανισθεῖς στόν
Θεό δεύτερος (ἀργοπορημένος).

Τριαδικό.

Κατανοώντας εὐσεβῶς ὡς ἐνιαία τὴν φύση πού
ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ἡλίους, πού εἶναι ἐνωμένοι μεταξύ
τους, δηλαδή τὸ τριπρόσωπο (Τριαδικό) φῶς, τὸ ὕμνουμε
ἐμεῖς τὰ ἔργα ὡς Κύριο καὶ τὸ ὑπερυψώνουμε σέ ὅλους
τούς αἰῶνες.

Θεοτοκίο.

Συναίνεσε (συμφώνησε) μὲ τίς δεήσεις ἡμῶν τῶν δού-
λων σου, ἀγαθὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ κατάπαυσε γρήγο-
ρα τίς ἐφόδους τῶν δεινῶν καὶ τίς ἐπιθέσεις τῶν
πειρασμῶν, Κυρία, γιὰ νά σέ τιμοῦμε, ὑπερευλογημένη.

Τμιατέρα. (Συλλειτουργ. Σελ. 39-40).

ᾠδὴ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 157-158).

Τῶν Ἁγίων.

Ἄφοῦ γυμνωθήκατε γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ καὶ λιθοβο-
ληθήκατε, ἀφοῦ ὑπομείνατε τὸ ψῦχος τοῦ ἀνέμου, τὴν πα-
γωνιά τοῦ νεροῦ καὶ τὴ συντριβὴ τῶν μελῶν σας, καὶ ἀφοῦ
καήκατε στή φωτιά, λάμπετε στό ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ὡς
φωστῆρες πού φέγγουν μακριά, Σαράντα Μάρτυρες.

ἔχοντας τὸν Σταυρό ὡς ραβδί θείας δυνάμεως, φώνα-
ζαν στό Χριστό οἱ Σαράντα Ἀθλητές. Κύριε, ἄς
στεφανωθοῦμε ἀπὸ τὸ δικό σου χέρι τὸ παντοδύναμο, τὸ

συνασπισμόν τε, ἀρραγή καὶ ἀνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας, Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον, τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. (Δίς).

Χαίροις συναγωγή κραταιά, καὶ Ἰερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις, οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὀπλίται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι, χορὸς Ἅγιος καὶ θεόλεκτον σύστημα, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἄθλησιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα, ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες, οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες, οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιάζετε, τὸ σωτήριο πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρηρησίαν προεβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ κατανησάσθαι

νικηφόρο· γιὰ νὰ σέ μεγαλύνουμε ἀκατάπαυστα ὅλοι μέ ὑμνους.

Πόσο ὀδυνηρὴ ἦταν ἡ παγωνιά, καὶ πόσο πολὺ ὑπερβολικὰ σκληρὸ ἦταν τὸ κρῦο πού ὑπομείνατε, ἀλλὰ γλυκός ὁ Παράδεισος· Διότι ἡ ἀγκαλιά τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ σᾶς θερμαίνει σέ αἰώνιες σκηνές, Σαράντα Μάρτυρες.

Ἐχοντας νικήσει στοὺς ἄθλους καὶ τώρα παραστέκοντας στὴν τριπρόσωπη Τριάδα, προεβεύσατε νὰ δωρηθεῖ ἡ εἰρήνη στὸν κόσμο, νίκες στό φιλόχριστο βασιλιά, καὶ σ' ἐμᾶς σωτηρία, Σαράντα Μάρτυρες.

Θεοτοκίο.

Χαῖρε ἡ πηγὴ τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε ἀνάλαφρη νεφέλη· χαῖρε εὐχάριστε παράδεισε τοῦ Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ θεραπείας τῶν ψυχῶν· χαῖρε Ἅγιον Ὅρος, τὸ ὅποιο εἶδε ὁ Προφήτης Δανιήλ· χαῖρε Μητέρα Παρθένε, χαῖρε ἡ Βασίλισσα τῶν πάντων.

Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Ἡ συντροφιά μέ τίς τέσσερις δεκάδες τῶν Σαράντα Μαρτύρων τῆς Ἁγίας Τριάδας, πού εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τοὺς νομιζόμενους θεούς, μέ τὴν τετράδα τῶν ἀρετῶν, μέ τὴν τετράδα τῶν στοιχείων, φωτιά, ἀέρα, νερό, καὶ γῆ, ἃς ὑμνεῖται μέ θεϊκοὺς ὕμνους, ἐπειδὴ ἀγωνίσθηκε γιὰ τὸ Χριστό, τὸν Κύριο τῶν πάντων.

Θεοτοκίο.

Χαῖρε λύτρωση ἀπὸ τὴν κατάρα, χαῖρε ἐπιστροφή τοῦ Ἀδάμ· χαῖρε ἀγνή Θεοτόκε ἐλπίδα καὶ σκέπη τοῦ κόσμου·

ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ...

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΠΟΜΡΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἁγίων.

Τὰς ἀληθδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴσαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε· μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

χαῖρε σεμνὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· χαῖρε τό θεϊκό ὄχημα· χαῖρε σκάλα καὶ πύλη· χαῖρε ἀνάλαφρο σύννεφο, ἢ ἀπολύτρωση τῆς Εὐᾶς.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελίδα 40-42,-43).

Τροπάρια.

Ἐλᾶτε, ἀδελφοί, νά ἀνυμνήσουμε μέ ἐγκώμια τὴ μαρτυρικὴ φάλαγγα, ἢ ὅποια κήκε ἀπὸ τό κρῦο καὶ ἔκαψε τό κρῦο τῆς πλάνης μέ πυρωμένο ζῆλο· τόν γενναιότατο στρατό, τό ἱερώτατο σύνταγμα, καὶ τὴ συμμαχία τὴν ἀδιάσπαστη καὶ ἀνίκητη, τοὺς φρουροὺς καὶ φύλακες τῆς πίστεως, τοὺς Σαράντα Μάρτυρες, τὴ θεϊκὴ συντροφιά· τοὺς πρεσβευτὲς τῆς Ἐκκλησίας, πού ἰκετεύουν δυνατὰ τόν Χριστό, νά στείλει κάτω στίς ψυχές μας εἰρήνη καὶ μέγα ἔλεος.

(Δίς).

Χαῖρε συγκέντρωση δυνατὴ, καὶ παράταξη ἱερὴ καὶ νικητρία· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, οἱ στερεοὶ ὀπλίτες καὶ ἀνίκητοι, οἱ ἰσχυρότατοι στό νοῦ καὶ ἀνδρειότατοι στήν ψυχή, πράγματι θεϊκοὶ καὶ πολυπόθητοι στό Θεό· ὁμάδα ἅγια, συγκέντρωση θεοσύνακτη· Σαράντα Μάρτυρες, οἱ ἴσοι στήν ἄθληση, ἴσοι στή γνώμη, πού δεχθήκατε ἴσα καὶ τὰ στεφάνια, παρακαλεῖτε τό Χριστό, νά δοθεῖ στίς ψυχές μας τό μέγα ἔλεος.

Χαῖρε νικηφόρο πλῆθος, πού ἀρίστευες ἀνδρεῖα στοὺς πολέμους, ἀστέρια τὰ ὅποια περάσατε μέσα ἀπὸ φωτιά καὶ ψῦχος, καὶ διαλύσατε τὴν παγωνιά τῶν νερῶν,

Πρός Ἑβραίους (IB' . 1-10).

Ἀδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν.

Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος Παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἔστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἔστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγονάσι πάντες, ἄρα νόθοι ἔστε καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσεν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον.

οἱ ὅποιοι ὑψώσατε τὴ γῆ στὸν οὐρανὸ κι ἐφωτίσατε τὰ πάντα· ἐσεῖς πού τώρα θερμαίνεσθε στὴν ἀγκαλιά τοῦ Ἀβραάμ, πού χορεύετε μαζί μέ τὰ στρατεύματα τῶν Ἀγγέλων· Σαράντα Μάρτυρες, τὰ ἄνθη πού ἀποπνέετε τὴν εὐωδιά τῆς πνευματικῆς μεταδόσεως (διανομῆς), παρακαλεῖτε τὸ Χριστό, νά δοθεῖ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ τὴν πάνσεπτη νηστεία τὴν κάνατε λαμπρότερη μέ τὴ μνήμη τῆς ἐνδοξης ἀθλήσεώς σας· διότι Σαράντα ὑπάρχοντας ἀγιάζεται τὴν Σαρακοστή μιμούμενοι τὸ σωτήριο πάθος μέ τὸ μαρτύριό σας ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. Γί' αὐτὸ ἔχοντας θάρρος προσβέυσατε, νά φθάσουμε μέ εἰρήνη στὴν τριήμερη Ἀνάσταση τοῦ Σωτήρα καὶ Θεοῦ μας.

Καί νῦν ...

Σέ μακαρίζουμε, Θεοτόκε Παρθένε, καί σέ δοξάζουμε οἱ πιστοί, ὅπως ἔχουμε χρέος, ἐσένα τὴν πόλη τὴν ἄσειστη, τὸ τεῖχος τὸ ἀπόρθητο, τὴν προστασία πού δέ ραγίζει, καὶ τὴν καταφυγή τῶν ψυχῶν μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Κατά Ματθαῖον. (Κ'. 1-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῖ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ συμφωνήσας μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, καὶ ἐκεῖνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπηλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; λέγουσιν αὐτῶ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ἦ δίκαιον λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται, καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου λέγοντες ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἔταιρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί. Ἦοὺκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὁ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς, εἰ ὁ ὀφθαλμὸς

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἁγίων.

Τοὺς πόνους τῶν Ἁγίων πού ἔπαθαν γιὰ σένα, δέξου τοὺς ὡς ἱκεσία, Κύριε, καὶ θεράπευσε σέ παρακαλοῦμε, ὅλους τοὺς δικούς μας πόνους φιλάνθρωπε.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιο.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μὲ πίστη· τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καὶ σπεῦσε νά ἱκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους (IB'. 1-10).

Ἀδελφοί, ἔχοντας τόσο μεγάλο νέφος Μαρτύρων πού μᾶς περιβάλλει, ἀφοῦ ἀποθέσουμε κάθε βάρος βιωτικό, καὶ τὴν ἀμαρτία πού παρασύρει εὐκόλα, μὲ ὑπομονή ἄς τρέχουμε τὸν ἀγῶνα πού προβάλλει μπροστά μας, ἔχοντας στραμμένο τό βλέμμα μας στὸν Ἰησοῦ Χριστό, πού εἶναι ἀρχηγός τῆς πίστεως καὶ μᾶς τελειοποιεῖ σ' αὐτήν, ὁ ὁποῖος γιὰ τὴ χαρὰ πού ἔβλεπε μπροστά του, ὑπέμεινε Σταυρό, καὶ ἀφοῦ περιφρόνησε τὴν ἀτίμωση ἀπὸ τοὺς σταυρωτές του, κάθισε στὰ δεξιά τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ. Ἀναλογισθεῖτε λοιπὸν αὐτὸν πού ὑπέφερε τέτοια ἀντίδραση ἀπὸ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπέναντί του, γιὰ νά μὴν ἀποκάμετε καὶ παραλύσετε ψυχικά. Ἀκόμη δέν

σου πονηρός ἐστίν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι· Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ΑΙΩΡΑΙ:

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 139-147).

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Ἁγίων.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἅς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι, Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Κοντάκιον. Τῶν Ἁγίων.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρός γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

(Μή τελουμένης Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου μίτη τῶν Πρηγιασμένων Τιμίων Δώρων, εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τοῦ Τριωδίου· Δοξαστικόν δὲ τό ἐξῆς):

Δόξα... τῶν Ἁγίων.

Τὴν λίμνην παράδεισον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί, οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

ἀντισταθήκατε μέχρις αἵματος ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ λησμονήσατε τὴν παρακίνηση τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια ἀπευθύνεται πρὸς ἐσᾶς ὡς παιδιὰ τοῦ λέγοντας· υἱέ μου, μὴν παραμελεῖς τὴν παιδαγωγία τοῦ Κυρίου οὔτε νὰ παραλύεις ὅταν ἐλέγχεται ἀπ' αὐτόν. Διότι ὁ Κύριος παιδαγωγεῖ, ὅποιον ἀγαπᾷ, καὶ μαστιγώνει κάθε ἕναν πού παραδέχεται ὡς υἱό του. Ἐάν ὑπομένετε τὴν παιδαγωγία του, ὁ Θεός σᾶς συμπεριφέρεται ὡς παιδιὰ του· διότι ποιός υἱός ὑπάρχει, πού δέν τόν παιδαγωγεῖ ὁ πατέρας του; Ἐάν ὅμως εἴσθε χωρὶς διαπαιδαγώγηση, στήν ὅποια ὑπῆρξαν ὅλοι συμμετοχοί, ἄρα εἴσθε νόθοι καὶ ὄχι υἱοί. Ἐπειτα τοὺς μὲν σαρκικούς πατέρες μας τοὺς εἶχαμε παιδαγωγούς καὶ τοὺς σεβόμεσταν· πολὺ περισσότερο δέν θά ὑποταγοῦμε στόν Πατέρα τῶν πνευμάτων (τῶν Ἀγγέλων), γιὰ νὰ ζήσουμε; Διότι ἐκεῖνοι μὲν γιὰ λίγο καιρὸ μᾶς παιδαγωγοῦσαν ὅπως οἱ ἴδιοι νόμιζαν· Ὁ Θεός ὅμως μᾶς παιδαγωγεῖ γιὰ τό συμφέρον μας, γιὰ νὰ γίνουμε μέτοχοι τῆς ἀγιότητάς του.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ματθαῖον. (Κ'. 1-16).

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν παραβολή· Εἶναι ὅμοια ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν μέ ἄνθρωπο νοικοκύρη, ὁ ὁποῖος βγήκε πολὺ πρῶτῃ, γιὰ νὰ προσλάβει ἐργάτες γιὰ τό ἀμπέλι του. Καὶ ἀφοῦ συμφώνησε μέ τοὺς ἐργάτες ἕνα δηνᾶριο τὴν ἡμέρα, τοὺς ἔστειλε στό ἀμπέλι του. Καὶ ἀφοῦ βγήκε κατὰ τίς ἑννέα τό πρῶτῃ, εἶδε ἄλλους πού στέκονταν ἀργοί στήν ἀγορά καὶ εἶπε καὶ σ' ἐκείνους· πηγαίνετε καὶ σεῖς στό ἀμπέλι καὶ θά σᾶς δώσω αὐτό πού δικαιοῦσθε. Κι ἐκεῖνοι πῆγαν. Πάλι ἀφοῦ βγήκε κατὰ τίς δώδεκα τό μεσημέρι καὶ

Αδιόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη,
εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

**ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ**

ΕΣΤΙΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9).

Τροπάρια.

(Προηγούνται τοῦ Τρωδίου. Καί ἔπονται τὰ ἐξῆς). Τῶν
Ἁγίων.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς
ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες.
Μὴ γὰρ ἰμάτιον ἀποδύομεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν
ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμῶν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ
Παράδεισος, ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλὰ ἡδεῖα ἢ ἀπόλαυσις.
Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡς συστρατιῶται· μικρὸν
ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης
ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς
λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Διὰ
Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἰμάτιον φθαρτὸν σήμερον
μὴ ἀντισχάμεθα, δι' ὄφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι,
ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν,
καταφρονήσωμεν κρούους λυομένου, καὶ σάρκα
μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα

κατὰ τίς τρεῖς τὸ ἀπόγευμα ἔκανε τὸ ἴδιο. Κατὰ τίς πέντε
τὸ ἀπόγευμα βγαίνοντας βρῆκε ἄλλους, νὰ στέκονται
ἀργοὶ καὶ λέγει σ' αὐτούς· Γιατί σταθήκατε ἐδῶ ὅλοι τὴν
ἡμέρα ἀργοί; Τοῦ λένε, διότι κανέννας δέν μᾶς ἐπῆρε στή
δουλειά του. Λέγει σ' αὐτούς· Πηγαίνετε κι ἐσεῖς στὸ
ἀμπέλι καὶ θὰ πάρετε, αὐτὸ πού εἶναι δίκαιο. Ὅταν βρά-
δουασε, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώνα στὸν ἐπιστάτη του·
κάλεσε τοὺς ἐργάτες καὶ δὸς τοὺς τὸ συμφωνημένο μισθὸ
ἀρχίζοντας ἀπὸ τοὺς τελευταίους μέχρι τοὺς πρώτους. Καὶ
ἀφοῦ ἦλθαν οἱ ἐργάτες τῆς πέμπτης ἀπογευματινῆς,
ἐπῆραν ἀπὸ ἓνα δηνάριο. Καὶ ἀφοῦ ἦλθαν οἱ πρώτοι,
ἐνόμισαν ὅτι θὰ πάρουν περισσότερα, κι ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ
ἀπὸ ἓνα δηνάριο. Καὶ ὅταν τὸ πῆραν παραπονοῦνταν κατὰ
τοῦ νοικοκύρη λέγοντας, ὅτι αὐτοὶ οἱ τελευταῖοι ἔκαναν
μία ὥρα καὶ τοὺς ἔκανες ἴσους μ' ἐμᾶς, πού σηκώσαμε τὸ
βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὴ ζέστη. Κι ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε καὶ
εἶπε σέ ἓναν ἀπ' αὐτούς· σύντροφε, δέν σέ ἀδικῶ· δέν συμ-
φώνησες μαζί μου γιὰ ἓνα δηνάριο; πᾶρε λοιπὸν τὸ δικό
σου καὶ πήγαινε· Ἐγὼ ὅμως θέλω, νὰ δώσω σ' αὐτόν τὸν
τελευταῖο, ὅπως καὶ σ' ἐσένα· Ἡ δέν ἔχω δικαίωμα, νὰ κά-
νω αὐτὸ πού θέλω στὰ δικά μου; Ἡ τὸ μάτι σου εἶναι πο-
νηρὸ (φθονερὸ), διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός; Ἔτσι θὰ γίνουν οἱ
τελευταῖοι πρώτοι καὶ οἱ πρώτοι τελευταῖοι· Διότι πολλοὶ
εἶναι οἱ προσκεκλημένοι, ἀλλὰ λίγοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί.

ΟΙΩΡΕΣ:

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 139-147).

παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βλέποντες ὡς τρυφᾶς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυῦδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν, καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖται, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον, καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... τῶν Ἁγίων.

Τὴν λίμνην παράδεισον, καὶ τὸ κρῦος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· οὐκ ἔπηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί, οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους (IB'. 1-10).

(Ὡς ἀνωτέρω. Σελίς 404-405).

Ἀπολυτίκιο. Τῶν Ἁγίων.

Τοὺς πόνους τῶν Ἁγίων πού ἔπαθαν γιὰ σένα, δέξου τοὺς ὡς ἱκεσία, Κύριε, καὶ θεράπευσε σέ παρακαλοῦμε, ὅλους τοὺς δικούς μας πόνους φιλάνθρωπε

Κοντάκιο. Τῶν Ἁγίων.

Ἀφοῦ ἐγκαταλείψατε κάθε στρατιά τοῦ κόσμου, προσκολληθήκατε στὸν Κύριο Σαράντα Ἄθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ· διότι ἀφοῦ περάσατε μέσα ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ τὸ νερό, Μακάριοι, ἐπάξια λάβατε δόξα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ πλήθος στεφάνων.

(Ἐάν δέν τελεῖται Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου οὔτε τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, στὰ Ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τροπάρια τοῦ Τριωδίου· Δοξαστικόν δὲ τὸ ἐξῆς):

Δόξα... τῶν Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρες αἰσθάνθηκαν τὴν λίμνη ὡς παράδεισο καὶ τὸ κρῦο ὡς καύσωνα, Χριστέ Θεέ μας· Δέν ἔκαναν τὸν λογισμό τους νὰ ζαρῶσει οἱ ἀπειλές τῶν τυράννων, δέν δείλιασαν οἱ γενναῖοι ἀπὸ τὰ βασανιστήρια πού τοὺς ἐπιβλήθηκαν, γιατί κατεῖχαν ὡς θεϊκό ὄπλο τὸν Σταυρό· Διότι μέ αὐτόν οἱ δυνατοὶ ἔτρεψαν σέ φυγή τὸν ἐχθρό· Γι' αὐτό καὶ ἔλαβαν τὸ στεφάνι τῆς Θείας Χάρης.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.

Ἀδιάβατη πύλη σφραγισμένη μυστηριωδῶς, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξου τίς δεήσεις μας καὶ πρόσφερε τίς στὸν Υἱό σου καὶ Θεό, γιὰ νὰ σῶσει μέ τὴ μεσολάβησή σου τίς ψυχές μας.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΡΟΑΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Εὐαγγέλιον.
Κατὰ Ματθαῖον. (Κ'. 1-16).
(Ὡς ἀνωτέρω. Σελίς 405-406).

ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).

Τροπάρια.

(Προηγούνται τοῦ Τρωδίου. Καί ἀκολουθοῦν τὰ ἐξῆς).

Τῶν Ἁγίων.

Ὑποφέροντας τὰ παρόντα γενναῖα, χαίροντας γιά τὰ ἐπιζόμενα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες ἔλεγαν μεταξύ τους· Μήπως ξεντυνόμαστε τό ἱμάτιο; ὄχι, ἀλλά ἀποθέτουμε τόν παλαιό ἄνθρωπο. Ὁ χειμῶνας (τό κρύο) εἶναι δριμύς (σκληρός), ἀλλά γλυκός ὁ Παραδείσος· ὀδυνηρή ἢ παγωνιά, ἀλλά εὐχάριστη ἢ ἀπόλαυση. Μή λοξοδρομήσουμε λοιπόν, συστρατιῶτες· Ἄς ὑπομείνουμε λίγο, γιά νά φορέσουμε τὰ στεφάνια τῆς νίκης ἀπό τό Χριστό τό Θεό, καί Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Ρίχνοντας ὅλα τὰ ροῦχα τους, προχωρώντας ἀτρόμητα πρὸς τή λίμνη ἔλεγαν μεταξύ τους οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες. Γιά χάρη τοῦ Παραδείσου, πού χάσαμε, ἄς μὴν κρατήσουμε σήμερα ροῦχα πού φθείρονται· Ἐπειδή ντυθήκαμε ἐξ αἰτίας τοῦ φθοροποιῦ διαβόλου, ἄς ξεντυθοῦμε τώρα πρὸς χάρη τῆς κοινῆς ἀναστάσεως· ἄς καταφρονήσουμε τό κρύο πού διαλύεται, καί ἄς μισήσουμε τό σαρκικό φρόνημα, γιά νά φορέσουμε τὰ στεφάνια τῆς νίκης ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καί Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Βλέποντας τὰ βάσανα ὡς ἀπολαύσεις, τρέχοντας πρὸς τήν κρύα λίμνη, σάν νά πήγαιναν σέ ζεστασιά, ἔλεγαν οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μή φοβηθοῦμε τή χειμερινή ἐποχή, γιά νά ἀποφύγουμε τή φοβερή «γένενα τοῦ πυρός» (τήν κόλα-

ση)· Ἄς καεῖ τό πόδι ἀπό τήν παγωνιά, γιά νά χορεύει αἰώνια στόν Παράδεισο· Καί τό χέρι ἄς χυθεῖ, γιά νά ὑψώνεται ἱκετευτικά πρὸς τόν Κύριο· Καί ἄς μὴ λυπηθοῦμε τή θνητή φύση μας· Ἄς διαλέξουμε τό θάνατο, γιά νά φορέσουμε τά στεφάνια τῆς νίκης ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καί Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας.

Δόξα... τῶν Ἁγίων.

Οἱ Μάρτυρες αἰσθάνθηκαν τήν λίμνη ὡς παράδεισο καί τό κρῦο ὡς καύσωνα, Χριστέ Θεέ μας· Δέν ἔκαναν τόν λογισμό τους νά ζαρῶσει οἱ ἀπειλές τῶν τυράννων, δέν ἐδείλιασαν οἱ γενναῖοι ἀπό τά βασανιστήρια πού τούς ἐπιβλήθηκαν, γιατί κατεῖχαν ὡς θεϊκό ὄπλο Τόν Σταυρό· διότι μέ αὐτόν οἱ δυνατοί ἔτρεψαν σέ φυγή τόν ἐχθρό· γι' αὐτό καί ἔλαβαν τό στεφάνι τῆς Θείας Χάρης.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.

Ἀδιάβατη πύλη σφραγισμένη μυστηριωδῶς, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξου τίς δεήσεις μας καί πρόσφερε τίς στόν Υἱό σου καί Θεό, γιά σώσει μέ τή μεσολάβησή σου τίς ψυχές μας.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

(Συμμειουργικό. Σελίδα 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους (Β' . 1-10).

(Ὅπως παραπάνω. Σελίδα 405-406).

Εὐαγγέλιο.

Κατά Ματθαῖον. (Κ' . 1-16).

(Ὅπως παραπάνω. Σελίδα 406-407).

--	--	--	--